hoc aut illō verbū. et singuli ei dicebāt ꝓ
ut poterant. Ille āt dixit. Necdū inueni/
stis. Post oēs vero dixit abbati Joseph
Tu quō dicis eē verbū h̄. Ille rn̄dit. ne/
scio. et ait Anthoniꝰ Tu solꝰ inquit iueni
sti hūilitatis ianuā. Astiterāt aliqn̄ abbati
Arsenio demōes in cella sedenti. et tribu/
labant eum. Superuenerāt autē ꝛ fratres q̄
ei mīstrare soliti erant. et stantes extra cel
lam audiebāt eū clamantē ad dn̄m et di/
centem Dn̄e nō me derelinquas qꝛ nihil
boni feci corā te. sed p̄sta mihi scd̄m beni
gnitatem tuā. saltem mō hr̄e bn̄ viuendi
principia. ¶ Dicebāt de eo qui sup̄. Qꝛ
sicut dum in palatio eēt. nemo melioribꝫ
vestimētis eo vsus ē. ita ꝛ dū in ꝯuersatōe
moraret̄. nemo eo vilioribꝫ vtebat̄. Cuꝫ
interrogaret aliqn̄ abbas Arseniꝰ q̄ndaꝫ
senē egiptiū de cogitatōibꝫ suis. alius vi/
dens eū dixit. Abba arseni. quō tu qui tā/
te eruditōnis es in latina lingua ꝛ greca.
rusticū istum de cogitatiōibꝫ suis interro
gas. Et ille rn̄dit. Latinā quidē et grecaꝫ
eruditōem. q̄ꝫtum ad seclm̄ apprehendi sꝫ
alphabetū rustici illius. necdū discere po
tui. ¶ Dicebāt senes. quia dederīt
quidā frībꝫ aliqn̄ in scithi paucas caricas
et ꝑ h̄ qꝛ pauce erant. nō trāsmiserāt ex eis
abbati Arsenio. ne velut iniuriā pateret̄.
Ille aūt cum h̄ audisset. non ē egressus iu
xta morē ad opus dei cū fratribꝫ celebran
dum dicēs. Excōmunicastis me. vt n̄ mi
chi daretis eulogiā quaꝫ transmisit dn̄s
frībus ex qua ego nō fui dignus accipere
Q̄d cum audissent om̄s edificati sunt in
hūilitate senis. ꝛ vadens p̄sbiter portauit
ei de caricis istis. et adduxit eū in ꝯgrega/
tione gaudentē. Dicebāt aūt de eo. qꝛ ne
mo potuerit ꝯphendere modū ꝯuersatōis
eius. Sedente āt eodem abbate arsenio
aliqn̄ in inferioribꝫ ꝑtibꝫ egipti. cum illic
importūitates pateret̄. visum ē ei derelin
quere cellā illaꝫ. Et nihil ex ea tollens di
xit discipulis suis Alexandro ꝛ Zoylo.
Tu alexander ascende nauē. et tu Zoyle
veni mecū vsqꝫ ad flumen ꝛ quere michi

nauiculam in alexandriā euntē. ꝛ ita naui
gabis ꝛ tu ad frēm tuū. Zoylus āt turba
tus est in verbo suo ꝛ tacuit atqꝫ ita diuisi
sunt abinuicē. Descendit aūt senex circa
ꝑtes alexandrie ꝛ egrotauit egritudīe ma
gna. Discipuli āt eius dicebāt ad inuicē
Putasne aliqs nostꝝ ꝯtristauit eum. ꝛ ꝓ
pterea diuisus est a nobis. Et n̄ inuenie/
bāt in se ingratitudīs cām. neqꝫ qꝛ iobedi
entes ei aliqn̄ fuissent. cū vero ianꝰ factus
fuisset senex. dixit ad semetipꝫ. Vadā ad
patres meos et ita nauigans. venit in lo/
cū qui dꝛ petra vbi erāt sup̄dicti mīstri eiꝰ
Cum ꝺo eēt iuxta flumē. puella q̄dā ethi
opissa veniēs tetigit melotē eius. Senex
aūt increpauit eā. Illa ꝺo dixit. Si mo/
nachus es. vade in montē. Compūctus
aūt in h̄ verbo senex dicebat ad semetipꝫ
Arseni si monachꝰ es vade in montē. Et
inter hec occurrerūt ei Alexander et zoylꝰ
discipuli eiꝰ. Et cuꝫ cecidissent ad pedes
eius ꝓiecit se etiā ꝛ ip̄e in terrā ꝛ flebāt sil̄
Dixit āt senex. Nō audistis. qꝛ egrotaui
et dixerāt ei. Etiam audiuimꝰ. Et ille dixit
et quare n̄ venistis videre me. ꝛ dixit ale/
xander. Quia diuisio tua a nobis nō fuit
tolerabilis. qm̄ multi ex ea ꝯtristati sūt di
centes. Nisi inobediētes fuissemꝰ seni ne
quaq̄ꝫ se sepassꝫ a nobis. ꝛ dixit eis senex
Et ego cognoui qꝛ h̄ diceret̄. sed tn̄ iteꝝ
dicturi sunt hoies. qꝛ nō inueniēs colum
ba requiē pedibꝫ suis reuersa est ad Noe
in archam. In h̄ ergo verbo curati sūt ani
mi discipuloꝝ eius. ꝛ ꝑmanserāt cū eo vsqꝫ
ad vltimū vite sue tēpꝰ. Qui morte ap
pinquante turbati sunt. et dixit eis. Non
dū vēit hora. cū āt venerit indicabo vobis
Judicari aūt habeo vobiscuꝫ an̄ tribunal
xp̄i. si ꝑmiseritis q̄nq̄ꝫ d corꝑe meo aliqd
facere. Et illi dixerāt. Quid ḡ faciemꝰ. qꝛ
nescimus mortuū vestire vel sepelire. Et
dixit senex. Nescitis mittere funē in pedē
meū ꝛ trahere in montē. Cuꝫ aūt traditu/
rus esset spūm viderāt frēs eū flentē. et di
cunt ei. In ꝟitate tu times mortē pater.
Et dixit eis. In veritate em̄ timor qui in